

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Svmma, Sive Avrea Armilla Bartholomæi Fvmi Placentini,
ordinis Prædicatorum, ac hæreticæ prauitatis Inquisitoris**

Fumo, Bartolomeo

Antverpiae, 1570

Nvptiae.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30427

sed aliqua, non rehaebit: quia videtur donasse causa ingressus, & sic debet intelligi Panor. & Hosti in d. capi. statuimus. qui videtur dicere oppositum. Est cap. constitutionem. & capit. beneficium. de regul. in 6. Si vero sciebat professionem non tenere, non rehaebit, quod ad iuris presumptionem in dubio, presumitur enim tunc absolute donasse, sed in conscientia, quando potest sciri quod solum donauit causa ingressus, & non propter aliud recitabit: quia semper videtur donasse causa mortis: & hoc est satis æquum ut rehaebat.

¹⁷ BONA nouitij non professi tacite, vel expressè, morientis, donata simpliciter monasterio, remanebunt ibi post mortem eius. Si vero expressè non contulit, vel ante mortem expressè collata reuocauit, succedunt proximiores ab intestato: secundum Panor. in c. presentia, de probat. & sic intelligendi sunt Cy. & alij doct. in dicta auth. ingressi. & d. Ant. in d. ca. presentia, de probat. & Barr. in authen. si qua mulier. C. de sacrosanct. eccles.

¹⁸ NOVI T I non tenentur ad præcepta religionis, plusquam alij secularis, nec possunt puniri pena perpetui carceris, etiam quod delinquendo insisterent si essent professi: secundum Gemi in d. cap. non solum, quia sic non essent liberi posse reuerti ad seculum: nec possunt eligi in prælatum. ca. nullus de elect. libr. 6. nec ordinari, etiã ad primam tonsuram, ca. in monasterijs. 19. q. 3. neq. beneficium eorum si habent infra annum probationis vacat, nisi constet ipsum habere animũ mutandi vitam, nec eo inuito potest alteri conferri: sed per aliũ seruetur beneficio, cap. beneficium. de regul. lib. 6. de fructibus beneficij debita portio assignabitur seruienti beneficio, reliqua seruabuntur in utilitatem ecclesie: secundum glos. in d. capi. beneficium, & per capit. quia sepe. de elect. libr. 6. Et si est canonicus nouitius, ad electionẽ Epi. scopi non debet vocari. per d. capi. beneficium. & Ioan. Andr. ibi. Secus in electione, quæ pertinet, non iure pa-

tronatus. Nouitij gaudent priuilegio clericali, ita quod eos percutiens est excommunicatus, supra, excommunicatio. 1. Est capit. religiosè de priuileg. libr. 6. Idem de conuersis approbata religionis.

¹⁹ NOVI T I intrantes religionem approbatam animo mutandi vitæ, perseverandi, & seruendi Deo, plenariã omnium peccatorum remissionem, si sunt bene contriti, consequuntur: secundum Thom. secunda secundæ. q. vlti. a. 3. ad 3. quia si quis elemosynis potest statim satisfacere, multo magis qui se totaliter offert Deo per religionis ingressum, & in vitis patrum dicitur, quod intrantes religionem, consequuntur eandẽ gratiam, quam & baptizati: ut allegat Tho. ibi supra. Imò tenet diuus Bernard. in quodam sermone, quod quilibet religiosus, quotiens de præteritis est bene contritus, exillens in gratia, & est contentus de sua professione, & paratus si nõ fecisset, quod faceret, & actũ se totum Deo offert, semper plenariam consequitur indulgentiam: quia Deus pensat voluntatẽ plusquam opus: ideo dum proficitur, & sunt in mortali, si postmodum eos peniteat, & actualiter confirmet votum suum modo dicto, consequuntur etiam indulgentiam propter eandem rationem. De hoc Tab. dubitat, & ad negatiuam magis videtur declinare partem.

N V P T I Æ.

N V P T I Æ, supra, Matrimonium. §. 62. His autẽ, quæ ibi dicta sunt adde, quod nuptiæ tria important, scilicet, sponsoꝝ benedictionem, sponsoꝝ translationem in domum sponsoꝝ, & conuiuium: & hæc tria dicuntur prohibita temporibus ibi supra dictis. Et quia pœnæ non extendendæ, ideo illis temporibus possunt matrimonia contrahi per verba de presenti, & spũsalia, & qui credũt euadere peccatum faciẽtes benedictionem in sabbato ante aduẽtum, vel septuagesimam, & in sequenti dominica faciẽtes alia duo, scilicet translationem, & conuiuium, non euadunt transgressionẽ legis, ma-

gis

gis enim hæc duo prohibentur, quam primum, quod est quoddam spirituale. Et scienter contra hoc statutum facientes, peccant mortaliter: quia cum publice hæc fiant, non videntur fieri sine contemptu, consummare autem matrimonium his temporibus non est mortale ut supra dixi, Matrimonium §. 63. sed tantum illa tria prohibentur. Vide supra, Matrimonium §. 64. Concor. Caicta. in summa ibi.

O B E D I E N T I A.

1 **O B E D I R E** Deo in omnibus quæ mandat, etiam quod videatur esse contra legem naturalem, & conformare voluntatem propriam diuine in his quæ vult non velle, in quantum nobis innotescunt, est de necessitate salutis: secundum Tho. secunda secunda q. 104. a. 4. quamuis homo non teneatur semper velle quod Deus vult: quia non vult ea nos velle.

2 **I N F E R I O R E S** tenentur obedire suis superioribus, secundum quod sunt superiores: & quia circa actus interiores voluntatis, & intellectus directæ, & circa naturam corporis, homo non habet superiorem nisi Deum: ideo in his nulli homini tenetur, quando tamen actus interior colligatur exteriori, tenetur obedire, ut si præcipitur dici deuote officium, præcipitur consequenter attento, quæ est actus interior, & huiusmodi. Similiter licet homo non possit præcipere subito, quæ contrahat matrimonium, vel non contrahat: tamen quando aliquis promittit viuere castè, adiungendo sibi quod erat naturale, potest cogi per superioris præceptum, & tenetur obedire, & sic de alijs secundum Tho. vbi supra. Ita etiam circa comestionem, & matrimonium ecclesia ordinat, & tenemur obedire, licet non possit prohibere hæc absolute.

3 **R E L I G I O S I** prælati suis tenentur obedire in omnibus, quæ ad regulam conuersationem pertinent, in his quæ sunt in eorum regula, aut ordinationibus explicitè, in alijs autem licet non tenentur de necessitate: sed tantum de perfectione: in quibusdam autem neque tenentur, neque debent, ut in his quæ sunt

contra Dei præcepta, vel contra regulam in quibus Prælati dispensare non possunt, ex S. Tho. secunda secunda supra quod 1. a. 15. & quod 10. a. 10. Etiam secundum Archi. Floren. 3. par. tit. 16. c. 1. §. 6. & 1.

4 **S I** mandat Prælati contra Dei præceptum sibi reuelari crimine occultum, non seruato ordine fraternæ correctionis, ut supra, Accusatio §. 7. Inquisitio §. 8. vel præter præceptum, ut dicere mendacium, vel verbum otiosum, c. dominus. 2. q. 3. non ei obediendum est. Secundo, si præcipiat contra ordinationes ecclesiæ, ut quis celebret pro heretico. c. si quis Episcopus. 2. q. 3. Tercio, si contra ordinationes suæ ecclesiæ, vel contra regulam, aut constitutiones præcipiat sine rationabili causa: quia tunc non potest dispensare, non debet subditus obedire. Si autem est dubium, obediatur: arg. in ea quod culpatur. 23. q. 1. & iudicium superiori relinquitur. Quarto, licet Prælati non possint auferre necessitatem corporis, ut cibum, & vestimenta, & huiusmodi, potest tamen determinare de tempore, qualitate, & quantitate horum, in quibus subditus tenetur obedire. Quinto, si præcipiat, ad quæ sua potestas non se extendit, vel si faciat maiores aueritates quàm sua regula mandat, nisi hoc ei imponatur per modum penitentiarum, vel punitionis delicti, ut not. Vgo. in c. præfens. 23. q. 3. non tenetur obedire. laudabile tamen est ut obediat, per. at. in c. quid ergo. 2. q. 3. Sexto, si præcipiat aliquid habens speciem mali, ut scilicet se nudet coram alijs, & huiusmodi: quia si detur inhonestum, non tenetur obedire: secundum glo. in c. non est. q. 2. 3. Septimo, si aliquid vanum præcipiat, ut leuate festacum, vel huiusmodi, sine aliqua utilitate, non tenetur etiam cap. admonere. 23. q. 2.

5 **A D** prælaturam tamē potest subditus cogi, & etiam quod non habeat sufficientem scientiam: secundum Pe. de Pa. 4. senten. d. 19. q. 1. & non peccat obediens. Secus si sponte hoc faceret, sicut de confessoribus à prælato expolitis. Octauo, si præcipiat aliquid vbi est mortis